

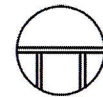
LBRIS

We know
books

Luminița Ceașescu

Lacrima din zid

– poezii –

Editura PASTEL, Brașov, 2023

Apăsată de povara însingurării, m-am înconjurat de cuvinte, sorbind nectarul dulce-amăru al așteptărilor și dezamăgirilor, când neliniștile luau forma întrebărilor, trezindu-mi dorința de evadare dincolo de ziduri.

În căutarea certitudinilor, am îmbrăcat mănușa de melancolie a sufletului în mirajul necontrolat al versurilor, risipindu-mă în mine însămi, admirând răsăritul ce mi-a promis că voi descoperi apusul în minunata muzică a universului...

Mulțumesc, mulțumesc, mulțumesc!

Eu	5
<i>mărturisire</i>	7
<i>un semn</i>	8
<i>umbre de ceară</i>	9
<i>ecoul pașilor</i>	10
<i>durere</i>	11
<i>adevăr</i>	12
<i>înflorire</i>	13
<i>ora amintirilor</i>	14
<i>fără noi</i>	16
<i>soțului meu</i>	18
<i>noi</i>	19
<i>timpul în doi</i>	20
<i>enclava</i>	21
<i>mâine</i>	22
<i>tumult</i>	23
<i>lacătul</i>	24
<i>meditație</i>	25
<i>efemeritate</i>	26
<i>balans</i>	27
<i>suflet sfâșiat</i>	28
<i>avertisment</i>	29
<i>prefacere</i>	31
<i>bătrânul</i>	32
<i>călătorie în sine</i>	33
<i>durata iubirii</i>	34
<i>buchet</i>	36
<i>anotimp nesfârșit</i>	37

călătorie	38	întuneric	76
noi fără noi	39	spovedanie	77
lacrima din zid	40	spune	78
crez	42	cuib părăsit	79
evadare	43	așa va fi	80
izbăvire	44	lut	81
lumina	45	vid	82
existență	46	rezistență	83
definit și nedefinit	48	nocturnă	84
depărtări	49	eliberare	85
capăt de curcubeu	50	sens	86
ceremonial	51	vrei?	87
Cernobil	52	adăpost	89
fiicei mele, Monica	54	templu	90
verde de mătase	55	pași către mine	91
pentru tine, minunea mea, Ramona	56	„femeia este cadoul care te alege!”	92
cheia sferelor	57	zidire	94
uimire	58	aceste femei	96
inocență	59	primăvara	97
îngerizare	60	murmur	98
apus	61	oriunde... pretutindeni	99
nonculori	62	rugă	100
uneori	63	monogramă	101
vis	64	pași de clipe	102
așteptare	65	nemărginire	103
nu sunt...	66	surâs pentru ochii plânși	104
doar tu	68	raiul din fiecare vis	105
amurg	70	Ilincăi	106
cu tine	71		
descătușare	72		
exilată	73		
duet	74		
emoție	75		
		Nota autoarei	109

© Toate drepturile sunt rezervate autoarei.

Editat de Editura Pastel Brașov
e-mail: editurapastel@gmail.com
tel: 0733.043.263

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CEAUȘESCU, LUMINIȚA

Lacrima din zid : poezii / Luminița Ceașescu. - Brașov :
Pastel, 2023

ISBN 978-606-658-371-8

821.135.1

Eu

Eu, omul care vă povestesc toate astea, exist. Dar are
însemnătate cine sunt?

Dincolo de mine, sau de orice altă întâmplare, există
ceva pe care nu-l pot explica, ceva fascinant și
teribil. Aș da totul să-l aflu...

Dincolo de viața noastră obișnuită, bate o inimă
tainică, un înger, un parfum suav, o fantasmă.

Aici, sub zodia misterului, îmi duc zilele cu o
seninătate dureroasă, așteptând în jur o lume
imensă, frumoasă, infinită.

Poate și ea așteaptă visul meu aproape imposibil,
care se pierde în nisipul clepsidrei.

Luminița Ceașescu

mărturisire

cineva m-a ucis fără remușcări
în noaptea nimănui
apoi a plecat
în vârful picioarelor
fără să-și clatine dansul perfect
prin asfaltul negru al depărtărilor
a uitat că
strânsesem în jurul meu toată lumina
și am rămas în picioare
strâns legată de aripa îngerului meu
a uitat să-mi închidă ochii
martori nemincinoși ai sufletului
care au rămas să privească
în oglinda timpului emoția unei biografii
șoptite de mult peste inima ta mută...

un semn

când sufletul meu fără nume
din prăpăstii, de jos, se ridică,
când pe vârfuri mă rup
din veșminte
și nici una dintre căințe
nu acoperă groapa din mine,
în această lumină crudă de seară
doar cerul mai sapă o intrare
în umbra ce-mi poartă credința
prin lumina nemuririi
eu am ochii plini de îndoială
tu ai pletele atât de cărunte...
numai timpul ne reclădește viața
ca un semn de luare aminte.

umbre de ceară

astăzi, când pare că ieri
zadarnic a ars cenușă,
privesc prezentul
cu ochii trecutului
ce respiră încă în mine.

rămasă pe drum aștept
umbra albă să mă coboare
până la tine.

mai caut un sens
să pot trece țărnul regăsirii
către mâine

să devenim o singură stea
care să lumineze umbra destinului
în care se joacă piesa durerii noastre

ecoul pașilor

vântul suspină în mine
îl ascult, aștept și nu știu
unde mă duc pașii zilelor pierdute
lângă mine o pasăre
își pregătește zborul
o lebădă, cântecul...
mă opresc,
sărut o floare parfumată
și-mi iau rămas bun de la tine
ce trist doarme lacul
visându-mi durerea...
mă aplec,
îmi las mâna în apa lui
să îi simt mângâierea
apoi mă scufund în lacrimile amintirilor
pe care nu le mai revendică nimeni

durere

în vreme ce liniștea rece
îmi împietrește tăcerea,
cu ochii plecați spre pământ
văd umbra ce cade-ntre noi...
când ploaia smulge mâhnite arpegii
din corzile inimilor noastre
ridicându-mi pleoapele
pline de lacrimi
obosită să-ți mai număr stelele
îți rescriu răsăritul
cu care să ne înveșmântăm clipele
la răscrucea durerii
pentru totdeauna

adevăr

soarele apune
în golful ochilor tăi...
îți văd orizontul pur al visului
plin de adevăruri

nu peste mult timp
voi fi pământul cu toate păcatele
iar tu steaua de vânt a lacrimii
din care-mi vor crește rădăcini

între noi lumea va sta nemișcată
respiră prin mine
ca să pot învia
cu fiecare disperare

înflorire

m-am aplecat spre tine
precum creanga
asupra trunchiului

te-am rugat să nu uiți că îți sunt
să nu uiți câtă nevoie am de tine

m-am aplecat spre inima ta
ca un copil, cu pumnii strânși,
de teamă că într-o zi
vei pleca
iar frunzele iubirii mele
vor cădea una câte una
căutându-te uscate

ora amintirilor

tot ce am văzut
a rămas în ochii mei
îmi cutreieră prezentul

într-o zi a regăsirii
trecutul îmi năvălește cu lacrimi
toate amintirile

din tinerețea mea
crește un copac alb
pe inima ta pietrificată

sub soarele copilăriei
tălpile îmi erau cândva cântec
și sufletul pescăruș
pictam orizonturi
pe șevaletul viitorului

acum șchiopătez noaptele
cătrediminețicenușii
tristășiînghețată
prin viscolul preadevreme ajuns
pe mugurii speranței

în mine arcușul trecutului
caută o vioară
pentru un cântec neterminat